

Mødet den 3. Marts 1910.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Jul. Andersen og Harald Jensen.

1. (J. Nr. 492—1909). Til Byraadets Erklæring forelaa et Andragende fra Direktør Olsen, **Kasino**, om Bevilling til at opføre Smaaoperetter og lignende.

Fra Politimesteren forelaa Udtalelse om, at han ikke nærede Betænkelighed ved at give Tilladelsen, men at han af Hensyn til Konkurrencen med Byens faste Teater mente, at Tilladelsen kun burde omfatte 1 Akts Stykker af højst ca. $\frac{1}{2}$ Times Varighed, at der burde fastsættes et Maksimums-antal af de i Stykkerne optrædende Personer, samt at Stykkerne forinden Opførelsen skal godkendes af Politimesteren.

F o r m a n d e n skulde ganske henstille Sagen.

M i k a e l J o h a n s e n henstillede meget nøje at overveje, om Tilladelsen ikke vilde komme til at skade Aarhus Teater. Han havde intet imod at henvise Sagen til et Udvalg.

F o r m a n d e n gjorde opmærksom paa, at den Slags Konkurrence ikke altid var skadelig eller uheldig.

S i m o n s e n vilde nødig gaa med til at foretage noget, der kunde skade Teateret og sænke Smagen. Af Hensyn til Teateret kunde han derfor ikke godt være med til at anbefale Andragendet.

S a m u e l s e n ansaa det for bedst, at Andragendet gik til et Udvalg. Niveauet vilde næppe blive sænket ved at give Tilladelsen, men Teateret knude maaske nok blive skadet noget.

L a u r s e n troede, Sagen trængte til at blive overvejet i et Udvalg.

R a h r troede ikke, Teateret vilde blive skadet, ved at Andragendet blev bevilget. Der var her i Byen saa lidt Adgang til Teatre, som der vel kunde være, og de to Etablissementer havde vel heller ikke samme Publikum.

Andragendet henvistes til Budgetudvalget.

2. (J. Nr. 127—1909). Andragende fra H. og P. Chr. Petersen om Bortflytning af den ud for deres Ejendom paa Lille Torv anbragte **Plakatsøjle**.

M a g n u s N i e l s e n meddelte, at Brolægningsudvalget foreslog at flytte Søjlen til Tangen, mod at Andragerne betalte 50 Kr. plus Halvdelen af Udgiften ved Flytningen.

R a h r spurgte, om man ikke kunde komme i Konflikt med Grundejerne paa Tangen ved at flytte Søjlen derhen, da de jo havde betalt for at faa aaben Plads foran deres Ejendomme.

J a k o b J e n s e n spurgte, hvad Brolægningsudvalget vilde gøre, hvis der kom Klage fra Grundejerne paa Tangen.

M a g n u s N i e l s e n gjorde opmærksom paa, at Udvalget foreslog Tangen efter Anvisning fra Byraadet. I Tilfælde af Klage vilde Udvalget henvise til Byraadets eventuelle Vedtagelse.

M a r i n u s P e t e r s e n syntes ikke, at Plakatsøjlen kunde sammenlignes med en Bygning.

M i k a e l J o h a n s e n mente, at Byraadet havde samme Ret over Pladsen ved Tangen som over Byens andre Torve.

L a u r s e n kunde ikke se, hvorledes Søjlen kunde være til Gene paa Tangen. Maaske vilde Andragerne ikke gaa ind paa de stillede Betingelser, og saa blev Søjlen slet ikke flyttet.

N i e l s J e n s e n foreslog at flytte Søjlen ned til Frederiksbro.

M i k a e l J o h a n s e n foreslog at give Bro-lægningsudvalget Tilladelse til at vælge mellem de to Steder.

J a c o b s e n gjorde gældende, at Søjlen paa Tangen kom til at staa saa langt fremme mod Guldsmædgade, at den ikke kunde genere.

J a k o b J e n s e n ansaa det for bedst at lade Søjlen blive staaende, hvis Andragerne ikke vilde indgaa paa Betingelserne for dens Flytning.

N i e l s J e n s e n syntes, det vilde være en Skam at opstille Søjlen paa Tangen.

Sagen gik tilbage til Bro-lægningsudvalget.

3. (J. Nr. 480—1909). Fra Udvalget for Byens Udvikelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling angaaende **Overenskomst med Saltværket:**

»I Henhold til Byraadets Beslutning den 17. f. M. om Ekspropriation af Saltværkets Grund til Gennemførelse af en Gade fra Spanien til det nye Havneterrain har Udvalget senere, i Overensstemmelse med det af Byraadet samtidig udtalte Ønske om, hvis muligt, ikke at genere Saltværket i dets Virksomhed, plejet Underhandlinger med dette desangaaende. — Forinden at vi imidlertid kunde tilbyde Saltværket den tiloversblevne Grund mellem den nye Gade og Kalkværket, maatte man sikre sig, at Kommunen paa det nye Havneterrain kunde faa en passende Plads til den projekterede Pumpestation, og i et Møde med Havneudvalget kom man til følgende Resultat:

»Under Forudsætning af, at Udvalget for B. U. & B. opnaar en Ordning med Saltværket, enedes man om, at Byen erhverver og anlægger den nye Gade, mod til Gengæld at erholde af Havnen et Areal paa 3600 Kv. Alen beliggende i Karreen ved Petroleumsoplagen, Sydøst for Gasværket, umiddelbart ud mod Vejen med denne som Nordgrænse, ca. 45×80 Alen i Firkant«.

Herefter genoptoges Forhandlingerne med Saltværket, der endelig blev gjort følgende Tilbud:

1. Saltværket maa arrangere sig med Langballe med Hensyn til den nuværende Udkørsel fra Kalkværket.
2. Saltværket erholder Facaderet mod den nye Gade mod at bidrage 15000 Kr. til dennes Anlæg eller erholder ikke Facaderet paa nogen Del af det nordre Skel mod Gaden, og maa i saa Fald ikke opføre Bygninger i selve Skellet, og de Bygninger, der lægges Gaden nærmere end 5 Alen, skulle approberes af Udvalget, hvad deres Udseende angaar.
3. Saltværket anbringer og vedligeholder stedse paa en efter Udvalgets Skøn forsvarlig Maade et af Udvalget godkendt Hegn mod Gaden.
4. Saltværket maa selv bekoste nødvendige Forlængelser af Ledninger til Havet.
5. Kommunen skal stedse have uhindret Adgang til den over Saltværkets Grund førte Kloakledning, og Saltværket er selvfølgelig ansvarlig for mulige Beskadigelser af denne Ledning.

Herpaa har vi modtaget følgende Svar:

»Idet vi anerkender Modtagelsen af Udvalgets Skrivelse angaaende de deri omhand-

lede Magelæg, akcepterer vi herved Udvalgets Forslag uden Facaderet for os til den nye Vej, dog at vi ønske, at Bestemmelserne angaaende Kloaken overføres i Magelægsskødet til os med de samme Udtryk, som er benyttet i Post 2 i den under 17. Maj 1894 tinglyste Overenskomst mellem Kommunen og C. Langballe & Søn, idet Forholdet jo med Hensyn til Kloaken forbliver uforandret.

Vi betragte det som en Selvfølge, at § 6 i den nævnte Overenskomst om vor Saltvandsledning forbliver gældende.

Med Hensyn til Ryddeliggørelsen af det Areal, vi afgiver til Kommunen, ville vi sætte Pris paa, om Fristen for samme sættes til 1. September eller 1. Oktober d. A., for at vi kunne faa god Tid til Bygningernes Nedrivelse, medens vi jo maa kunne disponere straks over det Areal, vi faar fra Kommunen«. og tillade os herefter at indstille, at den paa medfølgende Kort viste Plads overlades Saltværket paa nævnte Vilkaar, idet man dog maa fastholde, at Udvalgets Forlangende med Hensyn til eventuel Beskadigelse af Kloaken bibeholdes, eller at i hvert Fald en for Byen betryggende Ordning indføres i Kontrakten, og at Saltværkets Ret til Saltvandsledningen i Henhold til Overenskomst af 17. Maj 1894 selvfølgelig bibeholdes, omændret efter de nuværende Forhold.

Hvis der senere fra Saltværkets Side maatte ønskes Facaderet til den nye Gade, maa dette blive Genstand for ny Forhandling, idet man anser det gjorte Tilbud i den Henseende som forkastet.

Fristen for Ryddeliggørelsen af det Areal, Saltværket skal afgive til Kommunen, foreslaasat til den 1. September d. A.«.

R a h r forelagde Indstillingen.

J a k o b J e n s e n gjorde opmærksom paa, at der i Skrivelsen til Saltværket fandtes en Passus om, at der ikke maatte bygges nærmere end 1 Alen fra Skellet.

R a h r bekræftede dette.

S a m u e l s e n anbefalede Forslaget. Overenskomsten var nu betydelig bedre, end da den først forelaa, og Byen vilde sikkert være vel tjent med den, skønt Havnen vist ved at forlange 13 Kr. næppe var helt kulant.

J a k o b J e n s e n oplyste, at Havnen afleverede et langt større Areal end Byen.

Indstillingen vedtoges, dog saaledes at der ikke paa Saltværkets Grund maa opføres Bygninger i ringere Afstand fra Skellet mod Nord (den ny Gade) end 1 Alen.

